

ביאת
משיחנו
תלוי בתיקון
הברית
קודש
עיקר
התיקון
תלוי
ביסוד
לתקנו,
ובו תלה
גם כן
ביאת
משיחנו
באלף
הששי
ועיכוב
הגאולה
(אור הגנוז,
זוהר סבא יח,
אור צדיקים,
זוהר חי נח,
ויחי)

פעלי פעליך

כל
ראיה
אסורה
שאדם
נקשל,
אם
הוא
לא
בוכה
מיד,
אם
אינו
עושה
תשובה
מיד,
הוא
מוסיף
עוד
עין
למלאך
המנות.

החיד"א זי"ע"א כותב בנחל קדומים, וז"ת"ד:
אם אחד נקשל במליון הסתכלויות, יהיה
למלאך המנות שלו מליון עינים! (ע"ז כ:)

כולל הלכות ומוסר שאלות ותשובות מכתבים וסיפורים פסקי דין בירורים בענין שמירת עינים, ובפרט דרשנים שמוסרים שיעורים בתערובות אנשים ונשים

עלון יומי דהתאחדות הקהלות

נתיידיד בארץ הקודש ביום ה' טבת ה'תשע"ו

דבר המערכת

בהמשכים

המערכות על תקון שמירת העינים

ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור בשנים תק"ו-תשע"ו. ומכתבים של גדולי ישראל על שמירת עינים.

מעין עולם הבא

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על קדושת השבת

מצב שמירת עינים בימינו

כמה עבירות עובר השומע דרשות של הרבנים הדרשנים המדברים בתערובות בלי מחיצה כשירה - דין תורה בבית דין של מעלה - שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

תיקון הברית

מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים זוה"ק ותיקונים ועוד

הנער בן 15 שעבר מות קליני

מה שראה בעולם האמת ובזכותו נתעוררנו להוציא לאור העלון הזה

שלום בית ופרנסה ברוח

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על שלום בית ופרנסה ברוח - הצלחה בזיווגים.

דבר המערכת בהמשכים

וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים (ויחי פרק נ' פסוק כ"ו) בגין דיוסף נטר ברית ההיא יו"ד ניתוסף ליה כד אזיל לעלמא דאתי וגו'. (זוהר שם)

השומר בריתו הוא בבחינת אמת

מאן דנטר ברית הוא בבחינת אמת, מדתו של יעקב אבינו עליו השלום, תתן אמת ליעקב, שבו נכלל קו האמצעי בחינת בריח התיכון בחינת דת"י שהוא דתי המלך, כי הא' שהוא ראש האותיות רומז לדעת, והמ' שהוא באמצע רומז לתפארת, והת' שהוא סוף האותיות רומז ליסוד, והוא ראש תוך סוף שהיא סוד בריח התיכון בחינת התכללות והוא המייחד והמחבר כולם לבחינת מלכות ונתבטלו כל בחינות החיצונים ומושך שפע ברכה וחיים.

ועד שמירת עיניים דהתאחדות הקהילות ארגון מוקדש לתיקון שמירת העיניים

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

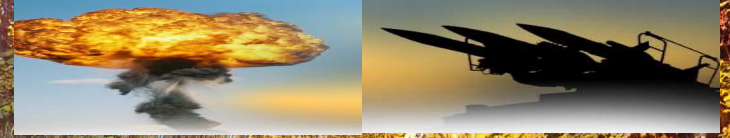
בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

זוהר השבת

אבר רבי יוחנן טעמו רבי שמשון בן זרח
אלטלא טשטריין ישראל
שתי שבתות בזהב
מיד נאלץ
נחמן מברסלב

שמירת העינים

נה) השכינה שומרת לשומרי שבת ויום טוב (ח"ג קע"ט:).

נו) שבת שמו של הקב"ה (ח"ב פ"ח:).

נז) כשאדם נכנס לביתו בשמחה ומקבל השבת בשמחה והוא ואשתו בשמחה, אותה שעה השכינה אומרת זה שלי הוא (זוהר חדש אחרי ס.).

נח) אם הוא עצב בחל מכל מקום בשבת יהיה בשמחה (תיקוני זוהר ת"ק כ"א. נ"ז.).

נט) מכל המעשים טובים שעושה האדם אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולהראות שמחה בשבתות וימים טובים (ח"ב רנ"ה.).

ס) אפלו הרשעים שבגיהנום שמורים הם בשבת (ח"א מ"ח.).

סא) ביום השבת כל השערים פתוחין (ח"א ע"ה:).

סב) אשריהם של אלו שעוסקים בתורה בשבת יותר משאר הימים (ח"ג ע"ד.).

סג) שבת הוא כלל כל התורה, וכל סודות התורה בו תלויים, וקיום שבת בקיום כל התורה (ח"ב צ"ב.).

סד) שקולה שבת ככל התורה כלה, והשומר שבת כאלו שומר כל התורה (ח"ב מ"ז. קנ"א.).

עונש הגדול על הסתכלות

א) שלשה דברים ברא הקדוש ברוך הוא, באדם, אֲזָנִים עֵינַיִם לְשׁוֹן. מה עשה הקדוש ברוך הוא, שם לכל אחד גדר וחומה וכו', שם גבינים לעינים, לכסות ולסתום ולעצם עיניו מראות ברע, והאדם הנבזה, כשהוא שם אֲזָנָיו לְשִׁמוּעַ עֲבִירָה, ועיניו לראות עבירה, לשונו להצמיד מרמה, מה עשה, פרץ גדר מלכו של עולם, אשר מסר בידו לשמור, על אחת כמה וכמה שכן מות הוא, ועל זה נאמר "ופרץ גדר ישכנו נחש". (ספר חסידים סימן קמ"ח).

ב) איתא בזוהר הקדוש פקודי (דף רס"ג) יש ממנה אחד שנקרא פתות, על שם שמפתה לבני אדם להסתכל ולענן במה שאינו צריך בכמה נאופין וזנוגים, ולאחר מיתת האדם ונקבר בקבר, בא הממנה ההוא ומחזיר להאדם נשמתו ואחר כך נוטל את האדם באקזריות ומשבר עצם של העינים ונוטל ממנו את העינים ואחר כך מוריד אותו לבור שיש בו הרבה נחשים ועקרבים ואוחזין בו ודנין אותו בדינין קשים ומרים רחמנא ליצלו. (קב הישר פרק ב', וכעין זה באור מדיקים - עמוד היבודה, פרק א').

ג) המסתכל בערכיות קשתו ננערת. ואשר לא נשא עיניו אל אשת איש, זוכה ומקבל פני השכינה. (ב"י, אבן העזר סימן כ"א).

ד) ובזה יעשה חשבון לנפשו האומללה, האם השתפר במשא ומתן בשוק, נגד מה שהפסיד בראיתו והרהורי עבירה. אפילו אם ישתפר למאות ולא לפים, האם כל ממון שבעולם יש בו די נגד הפסד עבירה אחת. (שער התפלה, שער ניפול, ד"ה ולמול).

ה) אם העין הוא עבד ליצר הרע, לראות בענייני והבלי העולם הזה, פטור מן הראוי לחזות בנעם ד', ובל יראה גאות ד'. (חיד"א בדבש לפי, מעי' ר' אות ב').

ו) ומזה מוסר השכל לאותם שרוצין להרויח ממון, ומסתכלין בקונטרסים, או שאר מקומות לראות ולחפש בתר מציאות.

החיד"א זי"ע"א כותב
בנחל קדומים, וזת"ד:
אם אחד נכשל במליון
הסתכלויות, יהיה
למלאך המות שלו
מליון עינים! (ע"ז כ:)

כל ראיה אסורה שאדם
נכשל, אם הוא לא בוכה
מיד, אם אינו עושה
תשובה מיד, הוא מוסיף
עוד עין למלאך המות.

המשך הספר פסק בית דין

זוה לשונם הקדוש אות באות:

פסק בית דין

תורה אמרה צפה נתתיך לבית ישראל אם
רשע בעונו ימות דמו מידך אבקש אם לא
דברת להזהיר אותו מדרך, וכשלו איש
באחיו דרשו חכמינו זכרונם לברכה איש
בעון אחיו ה' במשפט יבוא עם זקני עמו
ושריו אמרו חז"ל על זקנים שלא מחו
בשרים, ואשימם בראשיכם אשמותיהם
של ישראל תלויות בראשי דיניהם, ארור
שלא יקום, כדרשת ירושלמי, למד ולמד
קים עשה והיה בידו להקים ולא הרי זה
בכלל ארור, ואם כך הזהירה תורה על איש
פרטי ועברה פרטית עברה כזאת שגורמת
ומביאה לפרצות והריסות התורה בכללה,
וגם שנוגע לרבים מישראל על אחת כמה
וכמה וקל וחומר בן בנו של קל וחומר שלא
להיות נחבא אל הכלים, ולטמון ידו
בצלחת, אלא כל מי שיצאת אמת בלבבו
יאזר כגבר חלציו וישנס מתניו ויאמר מי
לה' ולתורתו אלי (ויאספו אליו כל בני לוי
כמדרש אותם שרצונם באמת ללוות בנים
למקום ומי הם המה, האומר עבור אהבת
ה' ולעשות עבורו לאביו ולאמו לא ראיתיו,
ואחיו לא הכיר, ובניו לא ידע).

המשך תיקון הברית – דיניו ומנהגיו

וביאת המשיח רגיל על לשונו תמיד, אך משפה ולחוץ, לא
בלב שלם, נכון למועדי רגל: בכל מועד ורגל אומרים אנו:
"לשנה הבאה בירושלים" - לא היום ולא מחר, רק מדחים
אותה שנה תמימה. ואף גם זאת לא בלב שלם, כי חפץ לבו
לגמור הבנין שהוא בונה, שאי אפשר להשלימו כי אם אחר
איזה שנים. וכן לגמור המשא ומתן שעל ד' וה' שנים אשר
עשה עליו כתב וקשר מן השררה או מן המלכות, ואין קורא
בצדק ואין עושה באמת, בכל שלש כתות הנזכרים, הדברים
כדי למהר את הקץ ולפדות גוי ואלקיו ולמפרק קודשא בריך
הוא ושכינתיה - זה לא יש בו. והוא שאמר הכתוב: "וכל חסדו
כציץ השדה" (ישעי' מ'), כלומר: אינם מכוונים בתורה
ותפילה ומצוות שלהם כי אם לטובת עצמם, לתועלתם לבד:
או לעולם הזה או לעולם הבא או לשניהם יחד. ואין איש שם
על לב לעשותם לי לשמי ולמעני כדי להוציאני מצערי
ומגלותי. כמו שאמרו בזוהר: "כל חסד דאינון עבדין,
לגרמיהו עבדין". ואוי לאזנים שכך שומעות, קול ברמה
נשמע רחל מבכה על בניה, היא אמנו שכינתא קדישא, רוצה
לצאת מן הגלות עם כל בניה, ושומע אין לה, צעקה ואין
מושיע לה, ופורק אין.

ובכן, אחי ועמי, לבטח תדעו, כי כל זמן שלא נכוון בתורה
ותפלה ומצוות רק כדי למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה,
לא זולת - לא יבוא משיחנו, כי הוא יתברך מתנהג עמנו מדה
כנגד מדה ואומר: אתם אינם חסים כי אם על עצמכם, לא עלי
- אף אני לא אחוס עליכם. ולא נקוה לאיש ולא ניחל לבני
אדם גדולים, שהמה בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל, כי
הרואה ללבב הוא היודע מי גדול, לא הרואה לעינים! אך כל
איש יהודי בעצמו, אפילו אינו בעל תורה ולא בר אורין כלל,
מחויב ללחום בעד אבינו שבשמים, שהוא ימלוך על הארץ
ולעשות מלחמה וקרב בעד ארצנו נחלת אבותינו, היא ארץ
ישראל, במצוות אשר הוא עושה ולכוון בכל מצוה רק למפרק
קודשא בריך הוא ושכינתיה מגלותא. אך אלקים יפדה יהיה
כל כוונתו, כי בשולחן ערוך יורה דעה כתוב, שבכל מיני
צדקות, כגון: להאכיל רעבים או להלביש ערומים או לרפאות
חולים, להכל פדיון שבויים קודם, ואסור לאחר אפילו רגע.
ואם כך הדין בפדיון שבויים לבן אדם אחד, מכל שכן לפדות
גוי ואלקיו, שהוא פדיון שבויים הכללי.

זריזה במעשה ידיה, ולשום עיני השגחתה בכל צרכי ביתה דוקא, שיהיה ביתה נקי בבית המלך, אם ברב או במועט, וחשים עיניה בבגדי בעלה ובבגדי לנקותם מפל פתם ולקפלים, כדי שלא יהיו בעלה ובגדיה בזויים בעיני הבריות, כי בראותם אותם בזויים לא יכבדו להם, וגורמת להם קללה באמרם: ארורה האשה שאינה מנקה בגדי בעלה ובגדיה. ועוד גורמת העצלות לאשה, שלא תדרק בכתמי נדויה, וגורמת פסול בבגיה, היותם בני הנדה, וטורדת לעצמה ולבעלה מעולם הזה ועולם הבא, וענשה מרבה, כי היא הגורמת.

(ח) תנאי ששי – תמיד האשה תציר צורת בעלה כאלו היא בפניה תמיד, ודמות צורתו תחקק בלבה כאלו הוא שר. וכשהוא עני בלבושים קרועין, תדמה בדעתה, שהוא כשר ששנה את בגדיו כדי שלא יפירו אותו, כדרך שהיו עושים, כמו שמצינו בשאול (ש"א כח, ח) כשהלך לבעלת אוב. אשר זה יגרם להתגבר אהבתו אליה, וזה יגרם שבגיה זכרים, כמו שכתב רבנו בחיי ז"ל (ר"פ תורע דף י"ט, ט"ב), שאשה מזרעת תחלה, יולדת זכר (נדה לא, א), משום ששגברה אהבת האשה על בעלה, צורתו נגד עיניה, ומרב תאותה עמו מזרעת תחלה, והולד נוצר כפי הצורה שנגד עיניה, הינו בעלה, ונוצר זכר כמוהו (עין שם יותר בארך). ועוד – בהיות האשה חושבת בבעלה ונותנת צורתו נגד עיניה, אף כשהוא בחוץ תרמה לה שהוא בפניה, ומונעת עצמה מפל דבר רע בחשבה שבעלה בפניה ורואה אותה, שהדמיון פועל. ועוד – בהיותה חושבת בבעלה, פונה לפה מלחשבו בדברים אחרים, הגורמים מחשבת הזנות או השחוק וקלות ראש הגורמים זנות (אבות ג, י), כנודע מאמר רבתינו ז"ל (ע"ב ב"ד ע"ג, י), שהדמיון פועל לה דבעלה רואה אותה. לכן כל מחשבות האשה לא תהיה כי אם בצרכי ביתה, ולציר צורת בעלה כאלו היא בפניה שם בבית, ובזה לא תבוא גם כן להרבות שיחה עם שום אדם בעולם ואפילו בקרובותיה.

(ט) תנאי שביעי – לא תרבה האשה לדבר בפני בעלה, רק תהיה ככלה בחפתה; משום שהאשה, כיון שדעתה קלה אין סדר לדבריה, ורבה בלתי הבנה וכלי שום קשר. וכראות בעלה חסר דעתה, יבוא לשנאתה או לבקש מיתתה, אולי יודמן לו אשה בעלת שכל, שכל דבריה

הופיע הדיסק המדהים של הנער בן 15 שהיה במוות קליני ב-14 שעות האזנה מעולם אחר. 15 פרקים מרתקים מהעולם להזמנת הדיסקים לקוראי העלון הזה בחינם: 0527651911 - להזמנות דיסקים 10,000 שיעורים על התנ"ך, דף היומי של הזוהר, הזוהר הקדוש, ועוד: 0544577956

הדיסק הזה שנעשה בזכות הנער נתן ועולה 50 ש"ח מחולק בחינם לכל קוראי העלון הזה טלפון 0527-651911

קטע מדברי הנער נתן: - שואל בקהל: ראיתה משהו שקשור לאינטרנט לא כשר?

נתן: כן, יש גם מי שלא שומר את העיניים שלו ומסתכל על בנות פרוצות, וגם מי שמוציא זרע לבטלה,

ארץ תחתיות זה המקום הכי הכי גרוע שיש. האנשים שמוגיעים לשמה, הכי הרבה אנשים יש שם דווקא במקום הזה. מי שאומר לשון הרע, מי שמלכלך על מישהו, מי שמוציא זרע לבטלה, מי שלא שומר את העיניים שלו, [זה המקום].

העלון הזה נעשה ונגמר רק בזכות הדברים החמורים על שמירת עיניים ותיקון הברית לשון הרע ומוציא שם רע שהנער הצדיק נתן סיפר וגילה לנו.

קדושת העינים

(ג) הסומא אינו בגדר אדם ופטור מכל המצוות, דעיקר אדם הוא הראי' (יסוד צדיק עיני שם).

(ד) עינים הם דברים עליונים וגבוהים מאד, ואם הי' האדם זוכה לעינים כשרים, הי' יודע דברים גדולים (ליקוטי מהר"ן - ח"א, דף רנ"ד).

לא יעשה מצוה - אם יכשל בהסתכלות

(א) כל מצוה שבאה עבירה על ידה, מוטב שלא יעשה המצוה, כמו מצוה לשמח החתן. ואם יש שם פריצים, ויודע שבלא פריצות לא יהי', או אינו יכול להיות בלא הרהור, או אינו יכול להיות שלא לראות בנשים, אל יהי' שם. (ספר חסידים, שצ"ג).

(ב) הרב (שיש לו תלמידים באי ביתו), יעשה בית המדרש מצד אחר, שלא יסתכלו הנכנסים והיוצאים, באשתו או בבתו או בכלתו, דאם לא כן הרי מצות תורתו באה בעבירה (ספר חסידים, תתקצ"א).

(ג) בזמן הזה יכולין לקבל מציאה גדולה על ידי הזהירות בהסתכלות של מקום האסור. דבכל מצוה, הזהירין מתחלקין בהשכר של האינם זהירים. ובזה מעט מזעיר הן הנהירין, ונשאר לכל אחד שכר, נגד מיליאנען אנשים יהודים שאין זהירין בעוונותינו הרבים.